Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B **UREDBA (ES) št. 2006/2004 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 27. oktobra 2004

o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov („Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov“)

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 364, 9.12.2004, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005	L 149	22	11.6.2005
►M2	Direktiva 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007	L 332	27	18.12.2007
►M3	Direktiva 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009	L 337	11	18.12.2009
►M4	Uredba (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010	L 334	1	17.12.2010
►M5	Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011	L 55	1	28.2.2011
►M6	Uredba (EU) št. 954/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2011	L 259	1	4.10.2011

▼B

UREDBA (ES) št. 2006/2004 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. oktobra 2004

o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov („Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov“)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Resolucija Sveta z dne 8. julija 1996 o sodelovanju med upravami za izvrševanje zakonodaje o notranjem trgu ([3]) priznava, da so potrebni nadaljnji napori za izboljšanje sodelovanja med upravami ter države članice in Komisijo poziva, da prednostno preučijo možnost za okrepitev upravnega sodelovanja pri izvrševanju zakonodaje.

(2) Obstoječe nacionalne ureditve izvrševanja zakonodaje o varstu interesov potrošnikov niso prilagojene izzivom izvrševanja na notranjem trgu, zato uspešno in učinkovito sodelovanje pri izvrševanju v teh primerih trenutno ni mogoče. Te težave ovirajo sodelovanje med izvršilnimi organi oblasti pri odkrivanju, preiskovanju in doseganju prenehanja ali prepovedi kršitev zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov znotraj Skupnosti. Posledično pomanjkanje učinkovitega izvrševanja zakonodaje v čezmejnih primerih prodajalcem in dobaviteljem omogoča, da se s preseljevanjem znotraj Skupnosti izognejo poskusom izvrševanja zakonodaje. To povzroča izkrivljanje konkurence nasproti prodajalcem in dobaviteljem, ki se ravnajo po zakonodaji pri svojem domačem ali čezmejnem delovanju. Težave pri izvrševanju zakonodaje v čezmejnih primerih tudi odvračajo potrošnike od sprejemanja čezmejnih ponudb in s tem njihovo zaupanje v notranji trg.

([1]) UL C 108, 30.4.2004, str. 86.
([2]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 7. oktobra 2004.
([3]) UL C 224, 1.8.1996, str. 3.

▼B

(3) Zato je primerno, da se olajša sodelovanje med organi oblasti, pristojnimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov, pri obravnavi kršitev znotraj Skupnosti. Prav tako je primerno prispevati k nemotenemu delovanju notranjega trga, kakovosti in doslednosti izvrševanja zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov in spremljanju varstva ekonomskih interesov potrošnikov.

(4) V zakonodaji Skupnosti obstajajo mreže za sodelovanje pri izvrševanju, katerih namen je varstvo interesov potrošnikov, ki presegajo zgolj njihove ekonomske interese, zlasti kar zadeva zdravje. Treba bi bilo izmenjati najboljšo prakso med mrežami, vzpostavljenimi s to uredbo, in temi drugimi mrežami.

(5) Področje uporabe določb o medsebojni pomoči v tej uredbi naj bo omejeno na kršitve zakonodaje Skupnosti, ki varuje interese potrošnikov, znotraj Skupnosti. Učinkovitost, s katero se preganja kršitve na nacionalni ravni, naj zagotavlja, da ni diskriminacije med obravnavanjem nacionalnih transakcij in transakcij znotraj Skupnosti. Ta uredba ne vpliva na obveznosti Komisije v zvezi s kršitvami prava Skupnosti s strani držav članic, niti ne podeljuje Komisiji pristojnosti za ukrepanje v primerih kršitev znotraj Skupnosti, ki jih opredeljuje ta uredba.

(6) Zaščita potrošnikov pred kršitvami znotraj Skupnosti zahteva vzpostavitev mreže izvršilnih organov oblasti po vsej Skupnosti in ti organi za učinkovito uporabo te uredbe ter za odvračanje prodajalcev in dobaviteljev od kršitev znotraj Skupnosti potrebujejo minimalna enotna pooblastila za preiskovanje in izvrševanje.

(7) Sposobnost pristojnih organov, da na podlagi vzajemnosti svobodno sodelujejo pri izmenjavi informacij, odkrivanju in preiskovanju kršitev znotraj Skupnosti in ukrepajo za doseganje prenehanja ali prepovedi teh kršitev, je bistvenega pomena za zagotavljanje nemotenega delovanja notranjega trga in varstva potrošnikov.

(8) Pristojni organi bi morali uporabljati tudi druge pristojnosti ali ukrepe v skladu z nacionalnim pravom, da bi po potrebi na podlagi prošnje za medsebojno pomoč sprožili kazenski pregon z namenom doseči takojšnje prenehanje ali prepoved kršitev znotraj Skupnosti.

(9) Da preiskave ne bi bile ogrožene oziroma ugled prodajalcev ali dobaviteljev neutemeljeno oškodovan, naj pri izmenjavi informacij med pristojnimi organi veljajo kar najstrožja jamstva za varovanje zaupnosti in poslovne skrivnosti. V okviru te uredbe bi se morali uporabljati Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri

▼B

obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ([1]) in Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 45/2001 z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ([2]).

(10) Izzivi v zvezi z izvrševanjem zakonodaje presegajo meje Evropske unije in interese potrošnikov Skupnosti je treba zavarovati pred nepoštenimi trgovci v tretjih državah. Zato obstaja potreba po sklenitvi mednarodnih sporazumov s tretjimi državami o medsebojni pomoči pri izvrševanju zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov. Te mednarodne sporazume bi bilo treba skleniti na ravni Skupnosti na področjih, ki jih ureja ta uredba, da bi se tako zagotovilo optimalno varstvo potrošnikov Skupnosti in nemoteno delovanje sodelovanja s tretjimi državami pri izvrševanju zakonodaje.

(11) Za namene izboljšanja uporabe te uredbe in dvigovanja ravni in doslednosti izvrševanja je primerno na ravni Skupnosti usklajevati aktivnosti izvrševanja držav članic glede kršitev znotraj Skupnosti.

(12) Na ravni Skupnosti je primerno usklajevati aktivnosti upravnega sodelovanja držav članic v zvezi z njihovim delovanjem znotraj Skupnosti z namenom izboljšati uporabo zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov. Na pomen takega usklajevanja je pokazalo že oblikovanje evropske mreže za izvensodno reševanje sporov.

(13) Če usklajevanje aktivnosti držav članic v skladu s to uredbo zahteva finančno podporo Skupnosti, se odločitev o dodelitvi takšne podpore sprejme v skladu s postopki iz Sklepa št. 20/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. decembra 2003 o uvedbi splošnega okvira za financiranje ukrepov Skupnosti v podporo potrošniški politiki v letih 2004 do 2007 ([3]), posebej iz ukrepov 5 in 10 iz Priloge k temu sklepu in iz sklepov, ki bodo sprejeti v prihodnosti.

(14) Potrošniške organizacije igrajo bistveno vlogo pri obveščanju in izobraževanju potrošnikov ter varovanju njihovih interesov, vključno pri reševanju sporov, in treba bi jih bilo spodbujati k sodelovanju s pristojnimi organi, da bi izboljšali uporabo te uredbe.

(15) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([4]).

([1]) UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).
([2]) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.
([3]) UL L 5, 9.1.2004, str. 1. Sklep, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom št. 786/2004/ES (UL L 138, 30.4.2004, str. 7).
([4]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

(16) Za učinkovito spremljanje uporabe te uredbe in učinkovito varstvo potrošnikov so potrebna redna poročila držav članic.

(17) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah ([1]). To uredbo bi morali zato razlagati in uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli.

(18) Glede na to, da cilja te uredbe, namreč sodelovanja med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, države članice ne morejo v zadostni meri doseči, ker ne morejo zagotoviti sodelovanja in usklajevanja, če delujejo same, ga je tako lažje doseči na ravni Skupnosti in Skupnost lahko ukrepa v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje tega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Cilj

Ta uredba določa pogoje, pod katerimi morajo pristojni organi v državah članicah, imenovani kot odgovorni za izvrševanje zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov, sodelovati med seboj in s Komisijo, da bi zagotovili spoštovanje te zakonodaje in nemoteno delovanje notranjega trga ter tako izboljšali varstvo ekonomskih interesov potrošnikov.

Člen 2

Področje uporabe

1. Določbe o medsebojni pomoči iz poglavij II in III se nanašajo na kršitve znotraj Skupnosti.

2. Ta uredba ne posega v pravila Skupnosti o mednarodnem zasebnem pravu, zlasti v pravila o pristojnosti sodišč in o pravu, ki naj se uporabi.

3. Ta uredba ne posega v uporabo ukrepov v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih in civilnih zadevah v državah članicah, zlasti ne v delovanje Evropske pravosodne mreže.

([1]) UL C 364, 18.12.2000, str. 1.

▼B

4. Ta uredba ne posega v izpolnjevanje dodatnih obveznosti držav članic v zvezi z medsebojno pomočjo v okviru varstva kolektivnih ekonomskih interesov potrošnikov, vključno na področju kazenskih zadev, ki izhajajo iz drugih pravnih aktov, vključno z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi.

5. Ta uredba ne posega v Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/27/ES z dne 19. maja 1998 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov ([1]).

6. Ta uredba ne posega v pravo Skupnosti v zvezi z notranjim trgom, zlasti v določbe o prostem pretoku blaga in storitev.

7. Ta uredba ne posega v pravo Skupnosti v zvezi s storitvami razširjanja televizijskih programov.

Člen 3

Opredelitve

V tej uredbi:

(a) „zakonodaja o varstvu interesov potrošnikov“ pomeni direktive, kot so bile prenesene v notranji pravni red držav članic, in uredbo, ki so naštete v Prilogi;

(b) „kršitev znotraj Skupnosti“ pomeni vsakršno dejanje ali opustitev v nasprotju z zakonodajo o varstvu interesov potrošnikov iz (a), ki škoduje ali bi utegnila škodovati kolektivnim interesom potrošnikov, ki prebivajo v drugi državi članici ali drugih državah članicah, kot je tista, iz katere izvira ali v kateri je prišlo do storitve dejanja ali opustitve; ali v kateri ima odgovorni prodajalec ali dobavitelj svoj sedež; ali v kateri so na voljo dokazi ali sredstva, ki se nanašajo na dejanje ali opustitev;

(c) „pristojni organ“ pomeni kateri koli organ oblasti, ki je na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni ustanovljen s posebno odgovornostjo izvrševati zakonodajo o varstvu interesov potrošnikov;

(d) „enotni povezovalni organ“ pomeni organ oblasti v vsaki državi članici, ki je imenovan kot odgovoren za usklajevanje uporabe te uredbe v zadevni državi članici;

(e) „pristojni uradnik“ pomeni uradnika pristojnega organa, ki je imenovan kot odgovoren za uporabo te uredbe;

(f) „organ prosilec“ pomeni pristojni organ, ki vloži prošnjo za medsebojno pomoč;

(g) „zaprošeni organ“ pomeni pristojni organ, ki prejme prošnjo za medsebojno pomoč;

(h) „prodajalec ali dobavitelj“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki v smislu zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov deluje za namene, ki se nanašajo na njegovo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnost;

(i) „aktivnosti nadzora trga“ pomenijo ukrepe pristojnega organa, namenjene odkrivanju kršitev znotraj Skupnosti, ki so se zgodile na njegovem ozemlju;

([1]) UL L 166, 11.6.1998, str. 51. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/65/ES (UL L 271, 9.10.2002, str. 16).

▼B

(j) „pritožba potrošnika“ pomeni izjavo, podprto s primernimi dokazi, da je prodajalec ali dobavitelj kršil ali utegne kršiti zakonodajo o varstvu interesov potrošnikov;

(k) „kolektivni interesi potrošnikov“ pomenijo interese več potrošnikov, ki so bili ali utegnejo biti zaradi kršitve oškodovani.

Člen 4

Pristojni organi

1. Vsaka država članica imenuje pristojne organe in enotni povezovalni organ, ki so odgovorni za uporabo te uredbe.

2. Vsaka država članica lahko, če je to potrebno zaradi izpolnjevanja obveznosti iz te uredbe, imenuje tudi druge organe oblasti. Prav tako lahko imenuje telesa, ki imajo v skladu s členom 8(3) upravičen interes za prenehanje ali prepoved kršitev znotraj Skupnosti.

3. Brez poseganja v odstavek 4 vsak pristojni organ razpolaga s preiskovalnimi in izvršilnimi pooblastili, potrebnimi za uporabo te uredbe, ki jih izvaja v skladu z nacionalnim pravom.

4. Pristojni organi lahko izvršujejo pooblastila iz odstavka 3 v skladu z nacionalnim pravom:

(a) bodisi neposredno na lastno odgovornost ali pod nadzorom sodnih organov;

(b) bodisi z zahtevkom, naslovljenim na sodišča, pristojna za izdajo potrebne odločbe, vključno, kjer je primerno, s pravnim sredstvom, če zahtevku za izdajo potrebne odločbe ni bilo ugodeno.

5. Kolikor pristojni organi izvajajo svoja pooblastila z zahtevkom v skladu z odstavkom 4(b), so sodišča pristojna, da izdajo potrebne odločbe.

6. Pooblastila iz odstavka 3 se izvršujejo samo, če obstaja utemeljen sum kršitve znotraj Skupnosti, in vsebujejo vsaj pravico:

(a) dostopa do vseh relevantnih dokumentov v kakršni koli obliki, povezanih s kršitvijo znotraj Skupnosti;

(b) zahtevati od vsakogar relevantne informacije, povezane s kršitvijo znotraj Skupnosti;

(c) izvajati potrebne preglede na kraju samem;

(d) pisno zahtevati, da zadevni prodajalec ali dobavitelj preneha s kršitvijo znotraj Skupnosti;

(e) pri prodajalcu ali dobavitelju, odgovornemu za kršitev znotraj Skupnosti, doseči, da se zaveže prenehati s kršitvijo znotraj Skupnosti in, kjer je primerno, to zavezo objaviti;

(f) zahtevati prenehanje ali prepoved vsakršne kršitve znotraj Skupnosti in, kjer je primerno, objaviti odločbe o tem;

▼B

(g) v primeru nespoštovanja odločbe od obsojenega toženca zahtevati, da plača določeni znesek v javno blagajno ali drugemu upravičencu, določenemu v skladu z nacionalno zakonodajo.

7. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi na voljo ustrezna sredstva, potrebna za uporabo te uredbe. Pristojni uradniki upoštevajo poklicne standarde in spoštujejo ustrezne notranje postopke ali pravila ravnanja, ki zagotavljajo zlasti varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, poštene postopke in dosledno upoštevanje določb o zaupnosti in poslovni skrivnosti iz člena 13.

8. Vsak pristojni organ širšo javnost obvesti o pravicah in pristojnostih, ki so mu bile dodeljene s to uredbo, ter imenuje pristojne uradnike.

Člen 5

Seznami

1. Vsaka država članica Komisiji in drugim državam članicam sporoči imena pristojnih organov, drugih organov in teles oblasti, ki imajo upravičen interes za prenehanje ali prepoved kršitev znotraj Skupnosti, in enotnih povezovalnih organov.

2. Komisija objavi in posodablja seznam enotnih povezovalnih organov in pristojnih organov v *Uradnem listu Evropske unije*.

POGLAVJE II

MEDSEBOJNA POMOČ

Člen 6

Izmenjava informacij na podlagi prošnje

1. Zaprošeni organ na prošnjo organa prosilca v skladu s členom 4 nemudoma zagotovi vse relevantne informacije, potrebne za ugotovitev, ali je prišlo do kršitve znotraj Skupnosti, oziroma za ugotovitev, ali obstaja utemeljen sum, da bi do kršitve lahko prišlo.

2. Zaprošeni organ po potrebi s pomočjo drugih organov oblasti opravi ustrezne preiskave ali sprejme druge potrebne ali ustrezne ukrepe v skladu s členom 4 in na ta način zbere potrebne informacije.

3. Na prošnjo organa prosilca lahko zaprošeni organ pristojnemu uradniku organa prosilca dovoli, da spremlja uradnike zaprošenega organa pri njihovih preiskavah.

4. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

▼B

Člen 7

Izmenjava informacij brez prošnje

1. Če pristojni organ izve za kršitev znotraj Skupnosti ali utemeljeno sumi, da bi do take kršitve lahko prišlo, o tem nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic in Komisijo ter zagotovi vse potrebne informacije.

2. Kadar pristojni organ sprejme nadaljnje izvršilne ukrepe ali prejme prošnjo za medsebojno pomoč v zvezi s kršitvijo znotraj Skupnosti, o tem obvesti pristojne organe držav članic in Komisijo.

3. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

Člen 8

Prošnje za izvršilne ukrepe

1. Zaprošeni organ na prošnjo organa prosilca sprejme vse potrebne izvršilne ukrepe, s katerimi doseže takojšnje prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Skupnosti.

2. Zaprošeni organ za izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 1 izvršuje pooblastila, opredeljena v členu 4(6), in dodatna pooblastila, ki jih ima na podlagi nacionalnega prava. Zaprošeni organ po potrebi s pomočjo drugih organov oblasti odloči o izvršilnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti, da se doseže prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Skupnosti na sorazmeren, učinkovit in uspešen način.

3. Zaprošeni organ lahko svoje obveznosti iz odstavkov 1 in 2 izpolni tudi tako, da telesu, ki je bilo v skladu z drugim stavkom člena 4(2) imenovano kot telo, ki ima upravičen interes za prenehanje ali prepoved kršitev znotraj Skupnosti, naloži sprejetje vseh potrebnih izvršilnih ukrepov, ki jih po nacionalnem pravu lahko sprejme, zato da v imenu zaprošenega organa doseže prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Skupnosti. Če omenjeno telo nemudoma ne doseže prenehanja ali prepovedi kršitve znotraj Skupnosti, ostanejo obveznosti zaprošenega organa iz odstavkov 1 in 2 nespremenjene.

4. Zaprošeni organ lahko sprejme ukrepe iz odstavka 3 samo, če po posvetovanju z organom prosilcem o uporabi teh ukrepov organ prosilec in zaprošeni organ soglašata:

— da se bo z uporabo ukrepov iz odstavka 3 verjetno doseglo prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Skupnosti na vsaj enako učinkovit in uspešen način kot z ukrepanjem zaprošenega organa, in

— da se z naložitvijo po nacionalnem pravu imenovanemu telesu, da sprejme izvršilne ukrepe, temu telesu ne razkrijejo nikakršne informacije, varovane v skladu s členom 13.

▼B

5. Če organ prosilec meni, da pogoji iz odstavka 4 niso izpolnjeni, zaprošeni organ o tem pisno obvesti in svoje mnenje utemelji. Če organ prosilec in zaprošeni organ ne soglašata, lahko zaprošeni organ zadevo predloži Komisiji, ki poda mnenje v skladu s postopkom iz člena 19(2).

6. Zaprošeni organ se lahko pri sprejemanju izvršilnih ukrepov iz odstavkov 1 in 2 posvetuje z organom prosilcem. Zaprošeni organ nemudoma obvesti organ prosilec, pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o sprejetih ukrepih in njihovem učinku na kršitev znotraj Skupnosti ter o tem, ali je kršitev prenehala.

7. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

Člen 9

Usklajevanje aktivnosti nadzora trga in izvrševanja

1. Pristojni organi usklajujejo svoje aktivnosti nadzora trga in izvrševanja. Pri tem izmenjujejo vse potrebne informacije.

2. Če pristojni organi izvedo, da kršitev znotraj Skupnosti škoduje potrošnikom v več kot dveh državah članicah, zadevni pristojni organi usklajujejo svoje izvršilne ukrepe in prošnje za medsebojno pomoč preko enotnega povezovalnega organa. Zlasti si prizadevajo za sočasno preiskovanje in izvršilne ukrepe.

3. Pristojni organi Komisijo o tem usklajevanju vnaprej obvestijo, k sodelovanju pa lahko povabijo uradnike in drugo spremljevalno osebje, ki ga je pooblastila Komisija.

4. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

Člen 10

Baza podatkov

1. Komisija vzdržuje elektronsko bazo podatkov, v kateri hrani in obdeluje informacije, ki jih prejme v skladu s členi 7, 8 in 9. Baza podatkov je lahko dostopna samo pristojnim organom. Pristojni organi se glede svojih obveznosti posredovanja informacij zaradi shranjevanja v bazo podatkov in s tem povezane obdelave osebnih podatkov štejejo za upravljavce v skladu s členom 2(d) Direktive 95/46/ES. Komisija se glede svojih obveznosti v skladu s tem členom in s tem povezane obdelave osebnih podatkov šteje za upravljavca v skladu s členom 2(d) Uredbe (ES) št. 45/2001.

▼B

2. Če pristojni organ ugotovi, da se je obvestilo o kršitvi znotraj Skupnosti, ki ga je podal v skladu s členom 7, pozneje izkazalo za neutemeljeno, to obvestilo umakne, Komisija pa informacije nemudoma odstrani iz baze podatkov. Če zaprošeni organ Komisiji v skladu s členom 8(6) poda obvestilo, da je kršitev znotraj Skupnosti prenehala, se shranjeni podatki o kršitvi znotraj Skupnosti izbrišejo pet let po tem obvestilu.

3. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

POGLAVJE III

POGOJI, KI UREJAJO MEDSEBOJNO POMOČ

Člen 11

Splošne obveznosti

1. Pristojni organi izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, kakor da bi delovali v imenu potrošnikov v lastni državi in za svoj račun ali na podlagi prošnje drugega pristojnega organa v lastni državi.

2. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da preko enotnega povezovalnega organa zagotovijo učinkovito usklajevanje uporabe te uredbe s strani pristojnih organov, drugih organov oblasti in teles, ki imajo upravičen interes za prenehanje kršitev znotraj Skupnosti, ki so jih imenovale države članice, ter s strani pristojnih sodišč.

3. Države članice spodbujajo sodelovanje med pristojnimi organi in drugimi telesi, ki imajo upravičen interes za prenehanje kršitev znotraj Skupnosti, zato da se o morebitnih kršitvah znotraj Skupnosti nemudoma obvesti pristojne organe.

Člen 12

Postopki za prošnje za medsebojno pomoč in izmenjavo informacij

1. Organ prosilec zagotovi, da vse prošnje za medsebojno pomoč vsebujejo zadostne informacije, na podlagi katerih lahko zaprošeni organ prošnjo izpolni, vključno vse potrebne dokaze, ki jih je mogoče pridobiti samo na ozemlju organa prosilca.

2. Organ prosilec pošlje prošnje enotnemu povezovalnemu organu zaprošenega organa preko enotnega povezovalnega organa organa prosilca. Enotni povezovalni organ zaprošenega organa prošnje nemudoma posreduje ustreznemu pristojnemu organu.

3. Prošnje za pomoč in za sporočanje informacij se sestavijo v pisni obliki z uporabo standardnega obrazca in se posredujejo elektronsko preko baze podatkov iz člena 10.

▼B

4. O jezikih, ki se uporabljajo v prošnjah in za sporočanje informacij, se zadevni pristojni organi dogovorijo pred vložitvijo prošenj. Če dogovora ni mogoče doseči, se prošnje posredujejo v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice organa prosilca in odgovori v uradnem jeziku/uradnih jezikih države članice zaprošenega organa.

5. Na podlagi prošnje sporočene informacije se posredujejo neposredno organu prosilcu in hkrati uradoma za zvezo organa prosilca in zaprošenega organa.

6. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

Člen 13

Uporaba informacij in varstvo osebnih podatkov ter poklicnih in poslovnih skrivnosti

1. Sporočene informacije se lahko uporabljajo samo za namene, ki zagotavljajo spoštovanje zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov.

2. Pristojni organi lahko kot dokaz uporabijo vse informacije, dokumente, ugotovitve, izjave, overjene kopije ali sporočene izsledke preiskav pod enakimi pogoji kot podobne dokumente, pridobljene v lastni državi.

3. Informacije, v kakršni koli obliki sporočene osebam, ki delajo za pristojne organe, sodišča, druge organe oblasti ali Komisijo, vključno z informacijami, o katerih se obvesti Komisijo in so shranjeni v bazi podatkov v skladu s členom 10, in katerih razkritje bi škodilo:

— varovanju zasebnosti in celovitosti posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Skupnosti o varstvu osebnih podatkov,

— poslovnim interesom fizične ali pravne osebe, vključno z intelektualno lastnino,

— poteku sodnih postopkov in pravnemu svetovanju, ali

— nadzoru ali preiskovanju,

so zaupne in za njih velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, razen če je njihovo razkritje potrebno, da se doseže prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Skupnosti, in organ, ki informacije sporoči, soglaša z njihovim razkritjem.

▼B

4. Za namene uporabe te uredbe države članice sprejmejo zakonodajne ukrepe, potrebne za omejitev pravic in obveznosti iz členov 10, 11 in 12 Direktive 95/46/ES, kolikor je to potrebno za varovanje interesov iz člena 13(1)(d) in (f) navedene direktive. Komisija lahko omeji pravice in obveznosti iz členov 4(1), 11, 12(1), 13 do 17 in 37(1) Uredbe (ES) št. 45/2001, če je takšna omejitev potrebna za varovanje interesov iz člena 20(1)(a) in (e) navedene uredbe.

5. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

Člen 14

Izmenjava informacij s tretjimi državami

1. Če pristojni organ prejme informacije od organa tretje države, te posreduje ustreznim pristojnim organom drugih držav članic, kolikor to dopuščajo dvostranski sporazumi o pomoči, sklenjeni s tretjo državo, in v skladu z zakonodajo Skupnosti o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.

2. Pristojni organ lahko organu tretje države v skladu s sporazumom o pomoči z zadevno tretjo državo zagotovi tudi informacije, posredovane na podlagi te uredbe, če s tem soglaša pristojni organ, ki je prvotno zagotovil informacije, in se upošteva zakonodaja Skupnosti o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.

Člen 15

Pogoji

1. Države članice se odpovedo vsem zahtevkom za povračilo stroškov, nastalih z uporabo te uredbe. Vendar pa je država članica organa prosilca državi članici zaprošenega organa dolžna poravnati vse stroške in vse izgube, ki bi nastale zaradi ukrepov, ki jih je sodišče spoznalo za neutemeljene glede na vsebino kršitve znotraj Skupnosti.

2. Zaprošeni organ lahko prošnjo za izvršilne ukrepe v skladu s členom 8 po posvetovanju z organom prosilcem zavrne, če:

(a) so v državi članici zaprošenega organa ali organa prosilca že bili začeti sodni postopki ali je bila že izdana pravnomočna sodba glede istih kršitev znotraj Skupnosti in proti istim prodajalcem ali dobaviteljem;

(b) je zaprošeni organ po ustrezni preiskavi mnenja, da ni bilo nobene kršitve znotraj Skupnosti; ali

▼B

(c) zaprošeni organ meni, da organ prosilec ni predložil zadostnih informacij v skladu s členom 12(1), razen če je zaprošeni organ že zavrnil prošnjo iz odstavka 3(c) tega člena glede iste kršitve znotraj Skupnosti.

3. Zaprošeni organ lahko prošnjo za informacije v skladu s členom 6 zavrne, če:

(a) po posvetovanju z organom prosilcem meni, da slednji zahtevanih informacij ne potrebuje, da bi ugotovil, ali je prišlo do kršitve znotraj Skupnosti oziroma ali obstaja utemeljen sum, da bi do kršitve lahko prišlo;

(b) se organ prosilec ne strinja, da za informacije veljajo določbe o zaupnosti in poslovni skrivnosti iz člena 13(3); ali

(c) so sodni organi v državi članici zaprošenega organa ali organa prosilca glede istih kršitev znotraj Skupnosti in proti istim prodajalcem ali dobaviteljem že uvedli kazenske preiskave ali sodni postopek oziroma izdali pravnomočno sodbo.

4. Zaprošeni organ lahko odloči, da ne bo izpolnil obveznosti iz člena 7, če so sodni organi v državi članici zaprošenega organa ali organa prosilca glede istih kršitev znotraj Skupnosti in proti istim prodajalcem ali dobaviteljem že uvedli kazenske preiskave ali sodni postopek oziroma izdali pravnomočno sodbo.

5. Zaprošeni organ obvesti organ prosilec in Komisijo o razlogih za zavrnitev prošnje za pomoč. Organ prosilec lahko zadevo predloži Komisiji, ki poda mnenje v skladu s postopkom iz člena 19(2).

6. Ukrepi, potrebni za izvajanje tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

POGLAVJE IV

AKTIVNOSTI SKUPNOSTI

Člen 16

Usklajevanje izvrševanja

1. Države članice, kolikor je to potrebno za doseganje ciljev te uredbe, obveščajo druga drugo in Komisijo o svojih aktivnostih, ki so v interesu Skupnosti, na področjih:

(a) usposabljanja svojih uradnikov, pristojnih za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, vključno z jezikovnim usposabljanjem in organiziranjem seminarjev za usposabljanje;

(b) zbiranja in klasifikacije pritožb potrošnikov;

(c) razvijanja posebnih mrež pristojnih uradnikov po sektorjih;

(d) razvijanja informacijskih in komunikacijskih orodij;

▼B

(e) razvoja standardov, metodologij in smernic za uradnike, pristojne za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov;

(f) izmenjave svojih uradnikov.

Države članice lahko v sodelovanju s Komisijo izvajajo skupne aktivnosti na področjih iz (a) do (f). Države članice v sodelovanju s Komisijo razvijejo skupni okvir za klasifikacijo pritožb potrošnikov.

2. Pristojni organi lahko izmenjujejo pristojne uradnike, da bi izboljšali sodelovanje. Pristojni organi sprejmejo potrebne ukrepe, da izmenjanim pristojnim uradnikom omogočijo učinkovito vključitev v aktivnosti pristojnega organa. V ta namen so ti uradniki pooblaščeni za opravljanje nalog, ki jim jih je zaupal pristojni organ gostitelj v skladu z zakoni te države članice.

3. Med izmenjavo se civilnopravna in kazenska odgovornost pristojnega uradnika obravnava enako kot civilnopravna in kazenska odgovornost uradnikov pristojnega organa gostitelja. Izmenjani pristojni uradniki upoštevajo poklicne standarde in spoštujejo ustrezna notranja pravila ravnanja pristojnega organa gostitelja, ki zagotavljajo zlasti varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, poštene postopke in dosledno upoštevanje določb o zaupnosti in poslovni skrivnosti iz člena 13.

4. Ukrepi Skupnosti, potrebni za izvajanje tega člena, vključno z dogovori o izvajanju skupnih aktivnosti, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

Člen 17

Upravno sodelovanje

1. Države članice, kolikor je to potrebno za doseganje ciljev te uredbe, obveščajo druga drugo in Komisijo o svojih aktivnostih, ki so v interesu Skupnosti, na področjih:

(a) obveščanja in svetovanja potrošnikom;

(b) podpiranja aktivnosti predstavnikov potrošnikov;

(c) podpiranja aktivnosti organov, pristojnih za izvensodno reševanje potrošniških sporov;

(d) podpiranja dostopa potrošnikov do sodišč;

(e) zbiranja statistik, rezultatov raziskav ali drugih informacij o vedenjskih vzorcih in stališčih potrošnikov ter o izsledkih.

Države članice lahko v sodelovanju s Komisijo izvajajo skupne aktivnosti na področjih iz (a) do (e). Države članice v sodelovanju s Komisijo razvijejo skupni okvir za aktivnosti iz točke (e).

2. Ukrepi Skupnosti, potrebni za izvajanje tega člena, vključno z dogovori o izvajanju skupnih aktivnosti, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 19(2).

▼B

Člen 18

Mednarodni sporazumi

Skupnost sodeluje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področjih, zajetih s to uredbo, da bi izboljšala varstvo ekonomskih interesov potrošnikov. Dogovori o sodelovanju, vključno z dogovori o vzpostavitvi medsebojne pomoči, so lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi državami.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 19

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 20

Naloge odbora

1. Odbor lahko preučuje vse zadeve v zvezi z uporabo te uredbe, ki jih izpostavi njegov predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

2. Zlasti preučuje in ocenjuje delovanje ureditve sodelovanja iz te uredbe.

Člen 21

Poročila

1. Države članice sporočijo Komisiji besedila določb nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo, ali besedila sporazumov, ki jih sklenejo na področjih, zajetih s to uredbo, razen tistih, ki se nanašajo na posamične primere.

2. Države članice vsaki dve leti od dne začetka veljavnosti te uredbe Komisiji poročajo o njeni uporabi. Komisija poskrbi, da so ta poročila dostopna javnosti.

3. Poročila vsebujejo:

(a) vse nove informacije o organiziranosti, pristojnostih, sredstvih ali obveznostih pristojnih organov;

(b) vse informacije o trendih, sredstvih ali metodah kršitev znotraj Skupnosti, zlasti tiste, ki razkrivajo pomanjkljivosti ali vrzeli v tej uredbi ali zakonodaji o varstvu interesov potrošnikov;

▼B

(c) vse informacije o tehnikah izvrševanja, ki so se izkazale za učinkovite;

(d) zbirne statistike o aktivnostih pristojnih organov, kot so na primer ukrepi v okviru te uredbe, prejete pritožbe, izvršilni ukrepi in sodbe;

(e) povzetke pomembnih nacionalnih sodb o razlagi zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov;

(f) vse druge informacije v zvezi z uporabo te uredbe.

4. Komisija na podlagi poročil držav članic Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe.

▼M6

Člen 21a

Revizija

Komisija do 31. decembra 2014 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, v katerem oceni učinkovitost in operativne mehanizme te uredbe ter natančno preuči ali je v Prilogo možno vključiti dodatno zakonodajo o varstvu interesov potrošnikov. Poročilo temelji na zunanji oceni in obsežnem posvetovanju z vsemi zainteresiranimi stranmi in če je to potrebno, ga spremlja zakonodajni predlog.

▼B

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 29. decembra 2005.

Določbe o medsebojni pomoči iz poglavij II in III se uporabljajo od 29. decembra 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA

Direktive in uredbe iz člena 3(a) [1]

▼M6

(1) Direktiva 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju (UL L 376, 27.12.2006, str. 21): člen 1, člen 2(c) in členi 4, 5, 6, 7, 8.

▼B

(2) Direktiva Sveta 85/577/EGS z dne 20. decembra 1985 za varstvo potrošnika v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov (UL L 372, 31.12.1985, str. 31).

▼M6

(3) Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

(4) Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1): členi 9, 10, 11 in členi 19 do 26.

▼B

(5) Direktiva Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (UL L 158, 23.6.1990, str. 59).

▼M6

(6) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29).

(7) Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L 33, 3.2.2009, str. 10).

▼B

(8) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo (UL L 144, 4.6.1997, str. 19). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/65/ES (UL L 271, 9.10.2002, str. 16).

▼M6

———————

▼B

(10) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/6/ES z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L 80, 18.3.1998, str. 27).

(11) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 1999/44/ES z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).

(12) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu („Direktiva o elektronskem poslovanju“) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

[1] ►M6 Direktive, navedene v točkah 6, 8 in 13 vsebujejo posebne določbe. ◄

▼B

(13) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/83/ES z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini: členi 86 do 100 (UL L 311, 28.11.2001, str. 67). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/27/ES (UL L 136, 30.4.2004, str. 34).

(14) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo.

(15) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 261/2004 z dne 11. februarja 2004 o oblikovanju skupnih pravil za odškodnino in pomoč potnikom za zavrnjeno vkrcanje in odpoved ali dolgo zamudo letov (UL L 46, 17.2.2004, str. 1).

▼M1

(16) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

▼M3

(17) Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah): člen 13 (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

▼M4

(18) Uredba (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh [1].

▼M5

(19) Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu [2].

[1] UL L 334, 17.12.2010, str. 1.
[2] UL L 55, 28.2.2011, str. 1.